

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ความเจ็บป่วยนับเป็นประสมการณ์สามัญของมนุษยชาติที่มีการเปลี่ยนแปลง และเคลื่อนไหวตลอดเวลา เป็นสัญลักษณ์แห่งการต่อสู้เพื่อความอยู่รอด และการตั้งรับเพื่อชีวิตความเป็นอยู่ที่ดี มนุษย์พยายามทำความเข้าใจและเรียนรู้จากภารณ์ความเจ็บป่วย และโรคภัยที่คุกคามชีวิตและสุขภาพจนเกิดเป็นแนวคิดทฤษฎีที่ให้อธิบาย และรักษาความเจ็บป่วยได้ เป็นองค์ความรู้ที่นำภูมิปัญญามาใช้ปฏิบัติกัน องค์ความรู้เหล่านี้เป็นวิทยาการทางการแพทย์ของสามัญชนที่สั่งสมสืบทอดกันมาครุ่นแล้วครุ่นเล่าจนกลายเป็นแบบแผนที่ปฏิบัติสืบท่องกันมาเป็นเวลาช้านานกระทั้งปีจุบัน (โภมาตรา จึงเสดียกธนพ์ 2535 : 1) ประชาชนในสังคมท้องถิ่นแบบตั้งเดิมมีวิถีชีวิตในการดูแลสุขภาพด้วยตนเอง โดยการใช้สมุนไพรเป็นยาในการดูแลสุขภาพ และรักษาโรค โดยสืบสานถ่ายทอดกันมาตลอดเวลา เช่น การรักษาโรคภายใน การนวด การรักษากระดูกแบบพื้นบ้าน การอบ ทาน ประคน ซึ่งล้วนเป็นการอาศัยประโยชน์จากพืชพรรณธรรมชาติรอบตัวมาแก้ไขปัญหาด้านสุขภาพอย่างต่อเนื่อง (สำนักงานคณะกรรมการการสาธารณสุขมูลฐาน 2538 : 10)

ภาคใต้เป็นแหล่งรวมของผู้คนหลายเชื้อสายไม่ว่าจะเป็น ชาวไทยพุทธ ชาวไทยมุสลิม ชาวไทยเชื้อสายจีน ที่อาศัยอยู่มาเป็นเวลานานหลายชั่วอายุคน ยอมเก็บสะสมความรู้เกี่ยวกับอาหารและยาที่เป็นคุณแก่ร่างกายในการกินอยู่ประจำวันโดยการถ่ายทอดบนอกกล่าวกันต่อ ๆ มา และผ่านประสบการณ์ทดลองแล้วว่าดีมีสรรพคุณอย่างไร บ่มตั้งแต่การรับประทานของใกล้ตัวที่จำเป็นในชีวิตประจำวัน ได้แก่ หอม กระเทียม จิง ช่า ตะไคร้ พริก ถั่ว ฯ เป็นต้น พืชผักเหล่านี้เป็นทรัพันโดยทั่วไปมีสรรพคุณทางยาและบำรุงร่างกายได้ ความรู้ความเข้าใจนี้ได้ขยายขอบเขตกว้างขวางไปมากขึ้น สำหรับประชาชนผู้สนใจโดยเฉพาะแพทย์พื้นบ้านมองว่า พืชพรรณเกือบทั้งหมดมีสรรพคุณทางยา นอกจากนี้ยังมีการแลกเปลี่ยนความรู้กันระหว่างคนต่างดิน ต่างภาษา เช่น ระหว่างชาวไทยมุสลิมกับชาวชาวกะรัง ระหว่างชาวไทยเชื้อสายจีนกับชาวไทยที่ว่าไป และระหว่างชาวไทยภาคใต้กับชาวไทยในภาคอื่น ๆ จนสามารถจัดเป็นองค์ความรู้ทั้งศาสตร์และศิลป์ ที่เอื้อประโยชน์แก่การดำรงชีวิตของมนุษย์ (เอกวิทย์ ณ กลาง 2544 : 93)

จังหวัดนครศรีธรรมราชตั้งอยู่ในพื้นที่ภาคใต้ของประเทศไทย มีลักษณะภูมิประเทศ เป็นแนวสันเขากerroidal ยาวอยู่ตรงกลางพื้นที่ บนเทือกเขานั้นเองมีวัสดุหินพาราณที่มีคุณค่าความ หลากหลายทางชีวภาพ (วิวัฒน์ พันธุ์สุจิyan พันธุ์สุจิyan 2537: 111) มีสภาพภูมิประเทศโดยทั่วไปยัง คงความอุดมสมบูรณ์อยู่มาก และเป็นแหล่งที่มีความหลากหลายทางพันธุกรรมสูงทั้งพันธุ์ พืชและพันธุ์สัตว์ เนื่องจากอยู่ในบริเวณป่าฝนเขตร้อนแหล่งหนึ่งของโลก โดยเฉพาะพันธุ์พืช พื้นเมือง พันธุ์พืชที่มีคุณค่าทางเกษตรกรรมและเศรษฐกิจรวมทั้งพันธุ์ไม้ป่าจำนวนมากที่อยู่ ในสภาพป่าดงดิบ (ภาพที่ 1) จากสภาพภูมิอากาศและสภาพความชื้นในบรรยากาศสูง มี ช่วงฝนที่ยาวนานกว่าภาคอื่น ๆ เป็นปัจจัยที่เหมาะสมและเอื้ออำนวยต่อการเจริญเติบโต ของพันธุ์ไม้นานาชนิด โดยเฉพาะพืชสมุนไพรพื้นเมืองตามธรรมชาตินลายชนิด (สุทัศน์ ลิมปิปะระพันธุ์ 2539 : 4)

หลังการเปลี่ยนแปลงการปกครองใน พ.ศ. 2475 นครศรีธรรมราชได้กลายเป็น จังหวัดภายใต้การบริหารส่วนกลาง แม้ฐานะทางการปกครอง เศรษฐกิจ และศาสนาของ นครศรีธรรมราชจะลดความสำคัญลงไปบ้าง แต่ตราบที่ทางวัฒนธรรมที่สั่งสมมาจากการตีต่อเยี่ย รุ่งเรือง จิตวิญญาณของบุญญาณยังคงอยู่และสืบทอดมาจนกระทั่งปัจจุบัน ศูนย์วัฒนธรรม สถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช ได้ค้นคว้ารวบรวมตำราและวรรณกรรมท้องถิ่น โดยเฉพาะ ตำราイヤแแผนโนราณที่บันทึกในตำราที่เรียกว่า หนังสือบุต ปัจจุบันยังมีให้ค้นคว้าอยู่ (บัญชา พงษ์พานิช 2537 : 40)

สำหรับเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นเมืองเก่าแก่ที่มีความเจริญรุ่งเรืองมาก่อน สมัยกรุงสุโขทัย มีร่องรอยความคัมภีร์มนานิเทศ ว่า “ทรายท” พร้อมด้วยการนำมาใช้ของชาวธรรม และวัฒนธรรม พระราชนิทรรศทางศาสนาพราหมณ์หลายอย่าง เช่น กระบวนการประดิษฐ์เครื่อง ทองคำพราหมณ์ เครื่องถม การเชียน กារบัน เป็นต้น และจากสภาพภูมิประเทศที่เป็นแนวสันเขาก และที่ราบ มีภูมิประเทศที่สำคัญคือ เกษตรกรรม ทำนา ทำสวน ประมง และค้าขาย นอกจานี้ยังมีทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญคือ ป่าไม้ที่สมบูรณ์ ทำให้มีความอุดมสมบูรณ์ทาง สินแร่ เครื่องเทศ ของปา แล้วดันชาตินานาชนิด เป็นศูนย์กลางติดต่อค้าขายมาแต่โบราณ สินค้าที่ชาวต่างชาติต้องการมาก ได้แก่ เครื่องเทศและสมุนไพรจำพวก กระวน กาบพลู กาบบูชา มะพร้าว กุбуชนา ชิง ชา ลูกจันทน์ เป็นต้น จนปัจจุบันมีการได้ยังคงมีความอุดม สมบูรณ์ในเรื่องของสมุนไพร และของป่าอยู่มาก แม้จะถูกทำลายจากมนุษย์ สัตว์ก็ตาม เพราะ มีการผลิตใหม่เกิดขึ้นตามธรรมชาติในผืนน้ำ ผืนป่าตลอดเวลา (สำนักงานชำนาญเมือง 2544 : 1-8)

ภาพที่ 1 ผืนป่าเขางลางที่ยังคงความอุดมสมบูรณ์ และเป็นแหล่งรวมความ
หลากหลายทางชีวภาพอยู่มาก

ผู้คนในอำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราชมีความเป็นอยู่ภายนอก ประเพณี และสิ่งแวดล้อมที่อุดมสมบูรณ์ไปด้วยทรัพยากรธรรมชาติ ตามที่ได้กล่าวมาแล้ว การสืบสาน ความรู้ความเข้าใจในสิ่งต่าง ๆ โดยเฉพาะความรู้ทางด้านการใช้สมุนไพรเป็นยาที่ได้ถ่ายทอดให้ กับคนรุ่นหลังได้ปฏิบัติต่อ ๆ ตามกันมาจนถูกถ่ายเป็นประเพณี ผู้ที่เป็นหมออรักษารโครด้วยสมุนไพร ที่มีชื่อเสียงในอดีต ประมาณ 50 - 60 ปีที่ผ่านมาของอำเภอเมือง ซึ่งเสียชีวิตแล้วทั้งหมด ได้แก่ หมอก่วน ปุงยาน้ำยาซึ่งสม ให้รักษาโรคกระเพาะอาหาร และอีกหลายโรคจนเป็นที่เลื่องลือ หมอกะจ่าง ปุงยานมตราคำวายที่มีสรรพคุณดีเยี่ยม ตั้งบ้านเรือนอยู่ที่ ตำบลท่าวัง อำเภอ เมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช หมอนาค ปุงยานลายชนวนที่สามารถรักษาโรคได้ดี ตั้งบ้านเรือน อยู่ลังบ้านพักตัวชาวเพชรฯ อำเภอเมืองในปัจจุบัน และหลวงสมุทรอัสดง ผู้ผลิต ยาสีฟัน สมุนไพรชื่อ “รุ่งอรุณ” ที่ใช้กันอยู่จนถึงทุกวันนี้มีบ้านเรือนอยู่ใกล้โรงแคมป์ปาร์ค ตำบล ท่าวัง อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช นอกจากนี้ยังมีหมอกปาน ผู้ปุงยา gwak ยาต้ม ยาเคลือด และหมอบุญ ผู้ปุงยา gwak แหงหนึ่ก เป็นที่เลื่องลือมากในการรักษาโรคในภาค เด็กในสมัยนั้น ตั้งบ้านเรือนอยู่ที่ ตำบลท่าวัง อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช เช่นกัน (สัมภาษณ์ กีชา วิมลโนธิ แพทย์แผนไทย. 2 ตุลาคม 2544)

ความโดยเด่นของการดำรงอยู่อย่างสืบเนื่องของการแพทย์แผนไทยของอำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ก็คือการมีร้านขายสมุนไพร ที่มีความเป็นปึกแผ่นและยั่งยืน เป็นกิจการ จากกลุ่มชาวบ้านที่อพยพมาจากประเทศไทยเดิมแต่ติดในญี่ปุ่น มีการสืบทอดเชื้อ派ในกลุ่มชาติพันธุ์ญี่ปุ่นสู่ ลูกหลาน และได้แพร่ขยายออกไปอย่างกว้างขวาง ร้านขายสมุนไพรที่มี分布在ญี่ปุ่นจากประเทศไทย ที่สำคัญได้แก่ ร้านชินแซโอลสต ร้านพันธะโอลสต ร้านอาภรณ์สมุนไพร ร้านไม่ตรี และร้าน ยงแซ เป็นต้น การเริ่มต้นขายครั้งแรกจะเป็นสมุนไพรจีน ต่อมารายสมุนไพรไทยร่วมด้วย ปัจจุบัน จะเน้นที่การขายสมุนไพรไทยเป็นส่วนใหญ่ แต่ก็มีพลาของคนจีนยังมีแทรกชิ้นอยู่ในวงการค้าขาย สมุนไพรตลอดเวลา (สัมภาษณ์ ยงยุทธ อังศุวัฒนาภุล 19 มีนาคม 2546)

ในปัจจุบันท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงของการรักษาโรคที่มีการพัฒนาแบบตะวันตก เข้ามายังแพทย์แผนไทย โรงพยาบาลของรัฐได้มีการปรับปรุงก่อสร้างอาคารให้ทันสมัยขึ้น มีแพทย์ แผนปัจจุบันที่มีความชำนาญในการรักษาโรคมากขึ้น แต่อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ยังมีร้านขายสมุนไพรประกอบอยู่ให้เป็นรูปธรรม รวมทั้งมีกระแสการพัฒนาสมุนไพรใน รูปแบบสมัยใหม่ขึ้นมาอย่างหลากหลาย เช่น การผลิตยาสมุนไพรเชิงเดียวในรูปแคปซูล ได้แก่ ขมิ้นชันแคปซูล พื้กทะลายโจรแคปซูล บอระเพ็ดแคปซูล เป็นต้น และร้านขายสมุนไพรยังคงมี เอกลักษณ์ตามรูปแบบเดิมในอดีตไม่เปลี่ยนแปลง เช่น การเจียดยาโดยใช้เครื่องชั่งสมุนไพร

แบบเดิม การห่อสมุนไพรด้วยกระดาษ การจัดวางหีบห่อสมุนไพรที่ตู้รากและมีผุนจับอยู่ทั่วไป การใช้ตู้สมุนไพรไม้แบบโบราณ การบรรจุสมุนไพรในบีบหีบพ่นสีซึ่งแต่ละร้านก็มีสีแตกต่างกันไป เช่น ร้านอาหารสมุนไพรสีครีม ร้านสุขาริตสมุนไพรสีเขียว ร้านไม้ตีรีสีฟ้า เป็นต้น สิ่งเหล่านี้ได้แสดงถึงความเป็นเมืองเก่าที่มีการใช้สมุนไพรเป็นยาภัณฑ์ และมีการสืบทอดมาอย่างต่อเนื่อง แม้ว่าจะมีร้านขายยาแผนตะวันตกที่ทันสมัยโอลิงนำเข้าบริการ แต่ร้านขายสมุนไพรยังคงมีการดำเนินกิจกรรมตามแบบเดิม มีผู้มาใช้บริการตลอดเวลา การคงอยู่ของร้านขายสมุนไพรในอำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช จึงมีความหมายต่อวิถีชีวิตริมแม่น้ำที่สำคัญที่สุด ในการพึ่งพาอาศัยยามเจ็บป่วยมิใช่ฐานะผู้เชื้อภัยกับผู้ขายเพียงอย่างเดียว แต่เป็นความรู้สึกร่วมในความเจ็บป่วยอย่างจริงใจ

ดังนั้นการวิจัยเรื่อง ประเมินการใช้สมุนไพรรักษาโรคในสังคมท้องถิ่นของอำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช จึงเป็นแนวทางหนึ่งในการศึกษากระบวนการใช้สมุนไพรรักษาโรค และการสืบเนื่องของประเมินการใช้สมุนไพรรักษาโรค ซึ่งการศึกษาข้อมูลทางด้านนี้ยังมีการศึกษาน้อยมาก และไม่สามารถยืนได้อย่างชัดเจน เป็นเพียงการบอกเล่าต่อ ๆ กันมา หากได้มีการศึกษาถึงประเมินการรักษาโรคด้วยสมุนไพรในอำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งจะทำให้ทราบถึงข้อมูลด้านนี้มากยิ่งขึ้น และเพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ในการศึกษาต่อเนื่อง สำหรับเป็นแนวทางในการเผยแพร่องค์ความรู้ทางด้านการใช้สมุนไพรรักษาโรคให้เป็นที่รู้จักโดยทั่วไป รวมทั้งนำไปประยุกต์ใช้ในการศึกษาการใช้สมุนไพรรักษาโรคในประเทศไทย ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- เพื่อศึกษาประเมินการรักษาโรคด้วยสมุนไพร ในอำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช
- เพื่อศึกษาประเมินการสืบทอดองค์ความรู้ทางด้านประเมินการใช้สมุนไพรรักษาโรค ในอำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านพื้นที่แหล่งข้อมูลและผู้ให้ข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ได้เลือกพื้นที่ในอำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยศึกษาข้อมูลจากร้านขายสมุนไพร จำนวน 10 ร้าน ผู้มาซื้อสมุนไพร จำนวน 10 คน แพทย์แผนไทย หรือที่รักษาโรคด้วยสมุนไพร จำนวน 10 คน และแพทย์แผนไทยผู้สอนวิชาแพทย์แผนไทย จำนวน 5 คน

2. ขอบเขตของเนื้อหาที่จะศึกษา

ผู้วิจัยจะศึกษาเนื้อหาเกี่ยวกับการรักษาโรคด้วยสมุนไพร ได้แก่ ความสำคัญของสมุนไพร สมุนไพรที่นิยมใช้จากอดีตสู่ปัจจุบัน การเก็บรักษาสมุนไพร การใช้สมุนไพร วิธีการปฐมนิเทศ โรคที่เป็นกันมากและที่นิยมรักษาด้วยสมุนไพร อาชีพและภูมิลักษณะของผู้ป่วยที่มาใช้บริการสมุนไพร ในอำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช การสืบทอดองค์ความรู้ทางด้านการใช้สมุนไพรรักษาโรค การเปลี่ยนแปลงและสืบเนื่องขององค์ประกอบเพื่อการรักษาโรคด้วยสมุนไพร ความสัมพันธ์ในสังคม การสืบทอดเกี่ยวกับประเพณีการใช้สมุนไพรในการรักษาโรค

นิยามศัพท์เฉพาะ

ประเพณี หมายถึง สิ่งที่คนในสังคมประพฤติสืบเนื่องกันมาข้ามนา喊 จนรู้ว่าเป็นแบบของสังคมนั้น มีการสืบเนื่องและเปลี่ยนแปลง

โรค หมายถึง ภาวะที่ร่างกายไม่เป็นปกติเนื่องจากเชื้อโรค ความเจ็บป่วย การบาดเจ็บ ความผิดปกติของร่างกายหรือจิตใจ

ยาสมุนไพร หมายถึง ยาที่ได้จากพฤกษศาสตร์ สัตว์ หรือแร่ธาตุ ซึ่งมีได้สมบูรณ์ แต่งหรือแปรสภาพ

ยาตัวรับ หมายถึง ยาที่ได้จากการนำส่วนต่าง ๆ ของพืชสมุนไพรตั้งแต่ 2 ชนิดขึ้นไป ผสมหรือปูนแต่งร่วมกันตามตำรายาไทยอาจมีสิ่งอื่น ๆ เช่น เกลือ น้ำผึ้ง ฯลฯ มาผสมปูนแต่ง

แพทย์แผนไทย หมายถึง ผู้มีความรู้และประสบการณ์ด้านการวินิจฉัย ป้องกัน และบำบัดโรค โดยได้รับการสืบทอดความรู้ และประสบการณ์จากบรรพบุรุษ ด้วยวิชาและทีบันทึก ไว้ในคัมภีร์หรือตำราแบบเก่า และเป็นแพทย์แผนไทยในอำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ทั้งนี้ รวมถึงแพทย์พื้นบ้านด้วย

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาประเพณีการรักษาโรคด้วยสมุนไพรในสังคมท้องถิ่นที่อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นการศึกษาแนวความนุชยวิทยาและสังคมวิทยา โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัย เทิงคุณภาพ (qualitative research) เป็นหลักในการศึกษา ใช้วิธีสัมภาษณ์ลึก (depth interview) กับผู้ชายสมุนไพร ผู้ป่วยที่รักษาโรคด้วยสมุนไพร แพทย์แผนไทยที่รักษาโรคด้วยสมุนไพร และแพทย์แผนไทยที่ทำหน้าที่สอน โดยมีวิธีดำเนินการวิจัยดังนี้

1. พื้นที่และประชากรที่ศึกษา

1.1 พื้นที่ที่ศึกษา

ผู้วิจัยเลือกพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราชเป็นกรณีศึกษา เนื่องจาก เป็นศูนย์รวมของผู้คนจากหลายท้องถิ่นที่เข้ามาอาศัยอยู่ร่วมกัน ทั้งกลุ่มคนจีนที่มีบรรพบุรุษ อพยพเข้ามาตั้งถิ่นฐานในพื้นที่นี้ มีประเพณีและพฤติกรรมการคุ้ครักษาตัวเองยามเจ็บป่วยที่ แตกต่างกัน และจังหวัดนครศรีธรรมราชเป็นชุมชนที่มีความสมัพนธ์ทางสังคมแบบเก่า อยู่อาศัย กันมานานหลายชั่วอายุคนจนเกิดเป็นตระกูลหลายตระกูล จึงมีการดำเนินอยู่ของประเพณีสืบสาน ถ่ายทอดความรู้ทางการใช้สมุนไพรรักษาโรค โดยเฉพาะการใช้สมุนไพรในการรักษาแบบ แผนไทยในการคุ้ครักษาตัวเองเจ็บป่วย ที่ยังคงมีให้เห็นอยู่อย่างเป็นรูปธรรม อาทิเช่น สถานการณ์ ที่มีร้านขายสมุนไพรเปิดใหม่เรื่มมา กว่า 5 แห่ง และการซื้อขายของผู้วิจัยพบว่า ร้านขาย สมุนไพรสามารถเลี้ยงดูเองได้ทุกร้าน ส่วนร้านที่สืบทอดมาจากการครอบครองของตัว อยู่ได้ตลอดมา ประกอบกับลักษณะนิเวศวิทยาในพื้นที่อำเภอเมืองที่เป็นภูเขา และป่าไม้ และ พื้นที่ใกล้เคียงมีความเหมาะสมกับการเจริญเติบโตของพืชสมุนไพร เช่น บริเวณเทือกเขาหลวง จึงทำให้มีพืชสมุนไพรอุดมสมบูรณ์ง่ายแก่การหาเก็บมาใช้ประโยชน์ทางยา จึงนับว่าเป็นเขตพื้นที่ ที่ المناسبใจสมควรจะได้มีการศึกษาประเพณีการใช้สมุนไพรเพื่อประโยชน์ทางยา สำหรับการรักษา โรคภัยไข้เจ็บ ทั้งในมิติของเวลาและพื้นที่

1.2 ประชากรที่ศึกษา

ผู้วิจัยศึกษาจากประชากร 4 กลุ่มคือ กลุ่มผู้ชายที่เปิดร้านขายสมุนไพร กลุ่ม ผู้ป่วยที่ใช้สมุนไพรในการรักษาโรค กลุ่มแพทย์แผนไทยที่รักษาโรคด้วยสมุนไพร และกลุ่มแพทย์ แผนไทยที่ทำหน้าที่สอน ซึ่งแต่ละกลุ่มศึกษาโดยให้วิธีเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (purposive sampling) ดังนี้

กลุ่มแรก กลุ่มผู้ชายสมุนไพรที่เปิดร้านขายสมุนไพร ในเขตอำเภอเมือง จังหวัด นครศรีธรรมราช จำนวน 10 ร้าน โดยเลือกแบบเจาะจง จากการสำรวจเบื้องต้นพบว่า กลุ่มผู้ เปิดร้านขายสมุนไพรจะมีความรู้และประสบการณ์ในเรื่องสมุนไพรตีมาก เมื่อจากการสืบสอด การค้าขายสมุนไพรมาจากการบรรพบุรุษ และมีบางรายที่มาศึกษาด้วยความสนใจในภายหลัง ความสัมพันธ์กับผู้ชายสมุนไพรในฐานะเครือญาติ เครือข่าย และความสัมพันธ์กับผู้ชื่อสมุนไพร แบบญาติมิตรที่เอื้ออาทรซึ่งกันและกัน

กลุ่มที่สอง กลุ่มผู้ป่วยที่ใช้สมุนไพรในการรักษาโรค ที่มาใช้บริการในร้านขาย สมุนไพร จำนวน 10 คน โดยยึดเอาร้านขายสมุนไพรทั้ง 10 ร้านที่เลือกเป็นที่ตั้งในการศึกษา

ผู้เข้ามาใช้บริการ และในการศึกษาภาคสนามผู้วิจัยจะติดตามเยี่ยมบ้าน และใช้การสัมภาษณ์ เติงลีกับกลุ่มตัวอย่างที่เลือกจากร้านขายสมุนไพร

กลุ่มที่สาม กลุ่มแพทย์แผนไทยที่รักษาโรคด้วยสมุนไพรที่มาใช้บริการในร้านขายสมุนไพร จำนวน 10 คน ซึ่งกลุ่มนี้จะมีความสัมพันธ์กับร้านขายสมุนไพรมาเป็นเวลานาน เช่นกัน บางรายมีความผูกพันธ์กันมาตั้งแต่รุ่นพ่อแม่จนมาถึงรุ่นลูก สามารถอธิบายได้ถึงลักษณะของคนเดียวต้องการสมุนไพรนิดไหน อย่างไร จึงทำให้การซื้อขายสมุนไพรเป็นไปด้วยมิตรภาพและความนับถือซึ่งกันและกัน

กลุ่มที่สี่ กลุ่มแพทย์แผนไทยที่ทำหน้าที่เป็นครูสอนวิชาแพทย์แผนไทยในสถาบันที่เปิดสอนวิชาแพทย์แผนไทย ในจังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 5 คน โดยเลือกแบบเจาะจง ซึ่งเป็นแพทย์แผนไทยที่สอนอยู่ที่ ศูนย์แพทย์ไทยวัดศาลามีชัย และสมาคมแพทย์แผนไทย วัดโคกธาตุ ห้อง 2 แห่งรวมกัน จำนวน 5 คน ซึ่งแพทย์แผนไทยเหล่านี้ส่วนใหญ่จะมีประสบการณ์และความรู้ในการใช้สมุนไพร เป็นแพทย์พื้นบ้านมาก่อน หรือเป็นผู้ที่ประกอบอาชีพอื่นแล้วมีความสนใจในวิชาแพทย์แผนไทยจึงสมัครเรียนจนสำเร็จวิชาแพทย์แผนไทยและมีความสามารถที่จะถ่ายทอดความรู้แก่ผู้อื่นได้

2. เครื่องมือที่ใช้และวิธีการเก็บข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลและวิธีการเก็บข้อมูล มีดังนี้

2.1 แบบสังเกต

ผู้วิจัยได้สร้างแบบบันทึกการสังเกต ลักษณะการแสดงออกในการตอบรับความจริงใจในการให้ข้อมูล สภาพความเป็นอยู่ สภาพบ้านเรือนของกลุ่มตัวอย่าง สภาพแวดล้อม วิธีการรักษา การประกอบอาชีพ วิธีการเจียดยาของผู้ขายสมุนไพร สงเกตการซื้อขายสมุนไพร เป็นต้น แล้วจดบันทึกในแบบสังเกต

2.2 แบบการสัมภาษณ์

ผู้วิจัยได้สร้างแบบสัมภาษณ์โดยใช้ค่าตามปลายเปิด เพื่อให้ได้ข้อมูลและรายละเอียดต่างๆ เกี่ยวกับการรักษาโรคด้วยสมุนไพร ประกอบด้วยความสำคัญของสมุนไพร ประเภทของสมุนไพร การเก็บรักษาสมุนไพร การใช้สมุนไพรเป็นยารักษาโรค การปั่นสมุนไพรรึ ประกอบด้วย แหล่งวัตถุดิบสมุนไพร การคัดเลือกและการเก็บสมุนไพรมาปั่นยา เครื่องมือ อุปกรณ์ในการปั่นยา วิธีการใช้สมุนไพร โรคที่เป็นกันมาก ชาชีพ และภูมิลำเนาของผู้ใช้สมุนไพร ในอำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช การสืบทอดองค์ความรู้ ความเปลี่ยนแปลงในวิธีการรักษา จากอดีตสู่ปัจจุบัน จากแบบเก่า แบบใหม่ แบบผสมผสานระหว่างแบบเก่าและแบบใหม่ หรือว่า

แบบเก่ายังคงอยู่ ข้อมูลของกลุ่มผู้ชายสมุนไพร “ได้แก่ วิธีการเจียดยา ความสัมพันธ์ทางสังคมระหว่างผู้ชายสมุนไพรตัวยกัน เช่น ความสัมพันธ์ทางเครือญาติ การเกี่ยวต้องเป็นมิตรที่ดีต่อกัน แหล่งสมุนไพรที่นำมากาย ชนิดของสมุนไพรที่ได้จากห้องถัง ข้อมูลจากแพทย์แผนไทยและแพทย์พื้นบ้านผู้รักษาโรค เช่น วิธีการรักษา การปฐมยາ แหล่งสมุนไพร แนวคิดเกี่ยวกับประเพณีการใช้สมุนไพรรักษาโรคจากอดีตมาถึงปัจจุบัน ข้อมูลของผู้ใช้บริการ เช่น ความนิยมในการใช้สมุนไพรรักษาโรค แนวคิดเกี่ยวกับประเพณีการรักษาโรคด้วยสมุนไพรจากอดีตมาสู่ปัจจุบัน เป็นต้น

3. การวิเคราะห์ข้อมูลและการนำเสนอผลการวิเคราะห์

การศึกษาครั้งนี้ใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลแบบอุปนัย (analytic induction) เป็นวิธีตีความสร้างข้อมูลสรุปจากฐานหรือปรากฏการณ์ที่มองเห็น เช่น วิธีการรักษาโรค การปฐมยາ สภาพสิ่งแวดล้อมของกลุ่มตัวอย่าง และนำเสนอผลการวิเคราะห์โดยวิธีพรรณนาวิเคราะห์ (descriptive analysis)

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.ผลการวิจัยสามารถอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างบุรุษกับคนรุ่นหลังของชุมชน ในด้านการใช้สมุนไพรรักษาโรคในอำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราชได้

2.ผลการวิจัยทำให้ทราบการเปลี่ยนแปลงและสืบเนื่องของการรักษาโรคด้วยสมุนไพร จากแบบเก่ามาสู่แบบใหม่ในปัจจุบัน ซึ่งสามารถนำข้อมูลไปพัฒนาการใช้สมุนไพรรักษาโรค ในปัจจุบันได้

3.ผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมการเผยแพร่ประเพณีการรักษาโรค ด้วยสมุนไพรในสังคมท้องถิ่นอำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช ได้

4.ผลการวิจัยสามารถให้เป็นแนวทางในการวิจัยเกี่ยวกับการรักษาโรคด้วยสมุนไพรในห้องถังอีกด้วย